

Steent: Der er, som det forekommer mig, en vægtig Indvendning, der kan gøres mod dette Lovforslag fra dette Things Side, nemlig den formelle, at det ikke først er kommet til Folkethinget; thi denne Lov har fuldstændig Charakteren af en Finantslov, det er en midlertidig Bevilling, der foreslaaes. Nu veed jeg vel, at andre Gagelove først ere gaaede gennem Landstthinget og derpaa vedtagne af dette Thing, men disse Gagelove have i den Henseende haadt en ganske anden Charakter, idet de have ordnet Forholdet for en længere Tid, men ikke blot midlertidigt som nærværende Lovforslag. Dertil kommer, at efter den Maade, hvorpaa disse Gagelove ere opstaaede, maa man ogsaa fra dette Things Side erkjende det for mindre rigtigt, at de ikke først fremkomme her; thi det vil erindres, at disse Gagelove ere opstaaede paa den Maade, at man fra Først af under Finantsloven har nægtet at bevilge de Normeringer, som deri oprindeligt vare foreslaaede. Regjeringen har erkjendt det Rigtige i Thingets og navnlig Finantsudvalgets Indvendinger mod at forhandle sige Ting saa at sige i Forbigaaende under Finantsloven; Regjeringen har derefter udtaget saadanne Bevillingslove af Finantsloven og forelagt dem som selvstændige Love. Denne Betragtning godtgjør nu, at det fra Først af har været Meningen først at forelægge sige Love for Folkethinget. Nu er rigtignok Thinget, som sagt, gaaet ind paa at vedtage enkelte saadanne Gagelove, komne fra Landstthinget, men det har ingensinde erkjendt, at det var den rigtige Vej, Regjeringen gik, naar den først forelagde dem i Landstthinget. Der foreligger ogsaa, hvis jeg ikke feiler, Uttringer fra et tidligere Ministerium, hvori, tildeels idetmindste, anerkjendes, at det vilde have været correctere, om Sagen først var fremkommen for dette Thing. Men, hvorledes det nu end forholder sig, saa kan man vist paaatae, at om end Grundlovens Ordlyd ikke bestemt er for en saadan Fremgangsmaade, saa er dog ganske vist dens Aand og hele Grundtanke den, at sige finantstellige Love først skulle behandles i Folkethinget, især naar de have en midlertidig Charakter. Følgen vilde jo ellers let kunne blive den, at det hele Fortrin, Thinget har

med Hensyn til Bevillingsmyndigheden, blev illusorisk, idet man efterhaanden kunde indskrænke Finantsloven til de aldeles fornødne Summer, om hvilke der ingen Strid er, udtagne de vigtige, de brændende Spørgsmaal, lade dem komme til os, stemplede med Regjeringens og det andet Things Stempel, og saaledes underkaste os et Tryk, der gjorde det fornødent for os at vedtage Lovene uden nærmere at gaae ind paa væsentlige Forandringer, som fra dette Things Standpunkt maatte være ønskelige. Imidlertid kan det jo ikke nægtes, at det vilde være sørgeligt, om vigtige Foranstaltninger skulde lide under en formel Tvist mellem Regjeringen og det ene Thing, og jeg vil derfor blot tillade mig foreløbigt at anmelde, at jeg ved 2den Behandling vil stille et Ændringsforslag, der skal gaae ud paa, at der tilføies Lovens en ny Paragraph, hvori det erklæres, at der for de Udbetalinger, der skulle gøres i Kraft af denne Lov, vil være at søge Tillægsbevilling.

Der er dernæst en anden Bestemmelse i Lovens, som er noget ny og usædvanlig, idet der nemlig er skeet en Afvigelse fra den sædvanlige Stik, at bevilge for et enkelt Aar, hvad man maatte finde passende at bevilge til Gagetillæg, navnlig naar disse, saaledes som her, hidrøre fra en uebløffelig Dyrtid. Omstændighederne kunne stille sig saaledes, at det i Finantsaaret 1857—58 ikke vil være fornødent at gøre noget Extraordinært til Forbedring af Embedsmændenes Stilling, og derfor skulle vi betænke os paa at gaae ind paa en toaariig Bevilling. Der er desuden den Fare ved at gaae ind paa en saadan Bevilling for to Aar, at den lettere gaaer over til at blive en constant Bevilling. Det erkjendes vistnok fra de fleste Sider, at en Gageforbedring under de nuværende Forhold er ønskelig og fornøden, men deraf følger ikke, at man vil bevilge den paa den Maade, her er foreslaaet, og, fordi det engang er vedtaget paa denne Maade, er det ingen nødvendig Følge, at det skal antage Charakter af en blivende Gageforbedring, men dertil er der desto større Udset; for et jo længere Tidsrum vi bevilge Forbedringen. Det kan jo nemlig tænkes, at Forholdene i disse 2 Aar skulle sig